

ROTTERDAMSCHER COURANT.

WOENSDAG 6 DECEMBER.

BUITENLAND.

PARIS den 4 december.

De post-administratie heeft bekend gemaakt, dat, tegen betaling van een hooger frankerloon van 20 centimes, ingetekende brieven voortaan aan de huizen zullen worden bezorgd door de brievenbestellers, wanneer de afzender in een boek zal moeten teekenen.

Gisteren morgen is een huis in de straat de la Merie plotseling ingestort, terwijl geen der bewoners tijd heeft gehad zich te redden. Dit huis, dat in zeer vervallen toestand verkeerde en meer dan drie eeuwen oud was, zou in de maand januarij aanstaande zijn afgebroken. Men is ijverig bezig het puin weg te ruimen, ten einde de slagtoffers op te sporen; reeds twee levende kinderen, en verschillende gekwetsten van der gasthuizen vervoerd.

De spoorweg van Bordeaux naar Dax, ter lengte 136 kilometers, is vrijdag den 1 dezer geopend.

Het tusschen Oostenrijk, Engeland en Frankrijk gesloten verdrag geeft hier tot veelvuldige beschouwingen aanleiding; sommigen meenen dat zulks tot vrede leiden zal, terwijl anderen van geheel tegenovergestelde geestes zijn. De *Press* ziet in deze handeling van Oostenrijk een stellige demonstratie tegen Rusland en acht buiten twiifel, dat vorst *Gortschakoff*, de gezant van Rusland te Weenen, thans zijne paspoorten zal aanvragen. — Men wil weten, dat Oostenrijk zich in een artikel zijne vrijheid van handelen tot den 1 januarij 1855 voorbehoudt.

De Minister van Oorlog heeft het volgend schrijven afgegeven van den Generaal en chef van het leger in Oosten:

Voor Sebastopol den 9 november 1854.

Mijnheer de Maarschalk!
Ik heb de eer u, in den meer of minder regelmatig verloop der omstandigheden mij veroorloven daaraan te voldoen een voorstel toe te zenden tot belooningen voor het korps matrozen welke de vloot heeft ontscheept mede te werken aan de belegeringswerken. Ik verzoek u het wel te willen doen toekomen aan Z. Exc. Minister van oorlog.

Her gedrag dezer wakkere lieden heeft de bewondering gewekt van het geheele leger; zij hebben van den voortgang onzer operatiën af, met eene geestkracht zonder voorgaande, gekampt tegen de grootste moeilijkheden, die zich misschien ooit bij een beleg hebben opgedaan. De verliezen zijn verbazend groot wanneer men hun moed in aanmerking neemt, en van onze batterijen marine zijn er, zoo als die van het fort Génôis, de schepen *Penhoat*, en de batterij n.º 2, aangevoerd door den fregatskapitein *Méquet*, welke tien malen verwoest zijn door een krachtig vuur, en welke steeds den voortgang hervat hebben met ongeloofelijke vermetelheid.

De scheepsbevelhebber *Rigault de Genouilly*, de kapitein *Penhoat*, *Méquet* en *Lescure*, de scheepsbevelhebber *Tricault*, de scheepsvaandrig *Lebreton de la Motte*, de aspirant *Hamelin*, de aspirant-vrijwilliger *Maury*, die tot bevordering zijn voorgedragen; de luitenant *Bianchi* en *de Somer*, de aspiranten *de la Motte*, *Cavelier de Cuverville* en *Abel de Libran*, die voorgedragen tot bevordering of toelating tot het rang van Eer, hebben in dezen grooten artillerie-strijd geheel buitengewone rol gespeeld. Velen zijn gesneeden. De aspirant der 2de klasse *Michel*, wiens been gescheuten is, gevallen onder het uiten van den kreet: *Leur de Keizer!* en zijne makkers aanmoedigende den voortgang te zetten.

„Wenschte wel, mijnheer de Maarschalk! dat alle lieden, welke hierbij worden gedaan, wierden ingesloten. Verscheiden officieren en zeelieden, voor wie bestemd zijn, zullen bezweken zijn in dezen strijd, die hardnekkig voortduurt, alvorens het loon te ontvangen waarop hun edel gedrag hun reeds aanspraak geeft. Ieder bij de legers te land en ter zee zal speciale besluiten toejuichen, welke zoo dapper en overvloedig bevorderingen of belooningen zouden toewijzen.

„Wilt enz.

Generaal CANROBERT.”

De ontvangst van dezen brief heeft de Minister van Oorlog den 27sten II. het volgend schrijven aan den Maarschalk van marine gerigt:

Mijnheer de Minister en waarde ambtgenoot!
Ik haast mij u afschrift te zenden van eenen brief, onder dagteekening van den 9 dezer, door den generaal *Canrobert*, opperbevelhebber van het Fransche leger in de Krim, is toegezonden. Bij dezen brief, die op het oogenblik geworden is, zijn gevoegd staten van voorstellen voor bevorderingen en decoratiën ter eere der officieren en zeelieden in de Krim geland, en van de belegeringsbatterijen gebezigt welke tegen Sebastopol zijn opgerigt. Ik acht mij gelukkig u nog te danken voor de dankbetuigingen voor de krachtige medewerking en de broederlijke opoffering waarvan ons dagelijks zoo vele bewijzen geeft. Het is mij mogelijk dat eene zoo volmaakte eenparigheid van gevoelen en eene zoo volkomen overeenstemming der opzichten niet den uitslag opleveren dien wij wenschen, en die aan de dapperheid der troepen te land en ter zee zal te danken zijn. De tandrang van den Generaal

en chef om betooningen te verkrijgen bewijst hoeveel waarde hij hecht aan de diensten die de vloot ons zoo mildeljk bewezen heeft. Ontvang enz.

De maarschalk VAILLANT.”

De benoemingen en bevorderingen, waartoe het gevolg van dit schrijven door den Keizer is besloten, zijn gisteren reeds door het Regeringsblad medegedeeld.

— De *Moniteur* bevat heden eene dépêche uit Bucharest van den 29 november, het volgende vermeldende: „De generaal *Canrobert* berigt, onder dagteekening van den 22sten II., dat sedert den 17den geen belangrijk gevecht heeft plaats gegrepen. De belegerings-batterijen hebben het vuur niet gestaakt tegen den vijand, die onbeweeglijk blijft in zijne getrokken stellingen.”

Van Eupatoria wordt den 10 november aan den *Moniteur* het volgende geschreven: „Den 7 dezer zijn de Russen op de uitgestrekte vlakten van Eupatoria verschenen; er waren omstreeks 4000 man infanterie, 200 ruiters en zes stukken geschut. De infanterie rukte in twee linnen voorop, de artillerie was bedekt. De Fransche kolonel die te Eupatoria het bevel voert rukte met 30 mariniers op om eene verkenning te doen. Zoodra hij op een afstand van ongeveer 200 metres gescheid was, opende de Russische infanterie hare geleerden en gaf ruimte aan hare artillerie, die vuur gaf en het paard van den kolonel doodde; vijf zijner manschappen werden gewond. Toen begonnen de versterkingen van Eupatoria congrevische vuurpijlen te werpen en verkeerden zonder belemmering den aftogt van het kleine detachement Franschen. Den volgenden dag, des avonds ten 8 ure, staken de Russen een dorp bij Eupatoria in brand, en verwijderden zich daarna op een vrij grooten afstand. Eupatoria is bezet door 2000 man troepen der geallieerden, en de fortificatiewerken die het verdedigen beveiligen het tegen alle gevaar.”

Van Ibraïlow wordt den 15 november aan het Regeringsblad gemeld: „De vijand is uit de Dobrutscha verdreven; het 3de regement der Keizerlijke garde en de bachi-boujoucks, onder het bevel van Z. Exc. *Hadjt-Ali-pacha* en van den kolonel *Ahmed-bey*, hebben in schitterende gevechten op de hoogten van Therna de kozakken van den Don en de Grieksche vrijwilligers geslagen. Zij hebben hen naar Isactcha teruggedreven. De Russen zijn de brug wederom overgetrokken en hebben die afgebroken; doch de troepen des Sultans vervolgen de vlugtelingen in de gebergten en de bosschen. *Babadagh*, *Toultscha* en *Matchin* zijn in de magt der Ottomanische troepen. De maarschalk *Ahmed-pacha*, opperbevelhebber der troepen des Sultans welke de beide oevers van den Donau en die van de Sereth bezetten, heeft zijn hoofdkwartier te Ibraïlow gevestigd. Het tooneel der handelingen is thans naar Bessarabië overgebracht, waar de Russen zich gereed maken om weerstand te bieden; doch zij zullen eene linie van minstens 50 mijlen moeten bewaken, en zij zullen zulks niet kunnen doen dan door hunne krachten te versnipperen.”

— Volgens berigt uit Madrid van den 1 dezer zijn bij de Cortes verschillende voorstellen ingediend, waarbij een betreffende de afschaffing der octrooïen, en zou de heer *Olozaga* spoedig als gezant naar Parijs terugkeeren.

Reeds werd, volgens per telegraaf ontvangen berigt, gemeld, dat de generaal *Espartero* in de zitting der Cortes van den 28 november was benoemd tot voorzitter dier vergadering. Thans heeft men langs den gewonen weg berigten ontvangen uit Madrid van den 29sten II., waaruit blijkt dat de Hertog der Overwinning, na zijne benoeming door den maarschalk *San Miguel* uitgenoodigd den voorzitterstoel te beklimmen, de volgende rede heeft uitgesproken:

„Mijnheeren de gedeputeerden! Ik ben u van ganser harte dankbaar voor de hooge betrekking welke de Cortes mij hebben opgedragen, door mij tot hunnen voorzitter te benoemen. Ik betreur het, niet de noodige bekwaamheden te bezitten om zoo moeilijke functiën te bekleeden, doch ik ben zeker van mijnen goeden wil, en ik reken op de toegevendheid van mijnheeren de gedeputeerden, en op de kracht van het reglement waarvan ik nooit zal afwijken. Mijnheeren de gedeputeerden, het Vaderland rekent op uwe pogingen, op uwe deugden, op uw verstand; gij zult wettten voor hetzelfde maken welke zijne regten waarborgen en de misbruiken doen ophouden die in de Regering van den Staat zijn ingeslopen. Maakt zel de Koningin zal ze met de grootste voldoening aannemen, en de Natie zal gelukkig zijn ze te gehoorzamen. Wat mij betreft, Mijnheeren, ik zal ze steeds gehoorzamen, want het is steeds mijn verlangen geweest dat de wil des volks gevolgd werd, en ik ben overtuigd, dat, zonder gehoorzaamheid aan de wetten, de vrijheid onmogelijk is. Ik stel aan de constituerende Cortes een votum van dankzegging voor aan mijnen ouden vriend en wapenbroeder, den generaal don *Evariste San Miguel*, en aan de overige leden van het voorloopig bureau, uit erkentelijkheid voor den ijver welken zij aan den dag hebben gelegd in de vervulling hunner betrekkingen.”

KEULEN den 4 december.

Man kent nu den geheelen uitslag der verkiezingen in Denemarken; behalve in eenige kleine plaatsen zijn ze alle in anti-ministeriële zin uitgevallen. Dien ten gevolge heeft de Ministerraad zich in het Koninkrijk kastel vereenigd, om over den staat der zaken te beraadslagen.

— Terwijl verschillende dagbladen het berigt in twiifel trekken dat de Keizer van Rusland zich bereid verklaard heeft de vier waarborgpunten aan te nemen, en daarbij nog van een ultimatum spreken, hetwelk de groote Duitsche Mogendheden en de Bondsvergadering het Petersburger Kabinet stellen zouden, houden die bladen welke dat berigt het eerst verkondigd hebben ten stelligste vol dat de Russische Regering zich niet slechts in het algemeen, maar ook ten opzichte der bijzonderheden, tot aanvaeming dier vier punten bereid heeft verklaard, en derhalve eene diplomatieke vordering der Duitsche Regeringen te dien opzichte volstrekt overtoellig zijn zou.

— Ook de drie Russische officieren, welke tegen den luitenant *Hamilton* en de overige officieren van het gestrand Engelsche schip *Tiger* uitgewisseld zouden worden, zijn te Berlijn aangekomen, waarna de uitwisseling geschied is en de Engelschen over Hamburg, de Russen naar Rusland, verder zijn gereisd.

— Voor de aanstaande organisatie der Pruisische seminariën en volkscholen zijn nieuwe bepalingen uitgevaardigd, wier strekking is de Diesterwegsche rationalistisch humanistische opvoedingsbeginselen geheel uit te roeijen. In de seminariën zal niets meer onderwezen worden dan wat met de behoeften der elementaarscholen strookt, namelijk katechismus, bijbelsche geschiedenis, Pruisische lands- en gewestelijke geschiedenis in vaderlandschen zin, lezen, schrijven, rekenen en een weinig botanie en muziek. Op de privaat-voorzittingen zal nauwlettend toegezien en inzonderheid alle zoogenaamde klassieke litteratuur uitgesloten worden.

— In de Augsburgse *Allgemeine Zeitung* van den 23sten II. leest men het volgende: „Dat ter beslechting van een enkel vraagstuk betrekkelijk de H. Maagd eene bijeenkomst van kerkvorsten door den Paus bevestigd is, klinkt niet bevredigend voor hen die weten dat over de vraag, of *Maria* zonder erfzonde ontvangen is, eeuwen lang is getwist tusschen de godgeleerden, met name tusschen de Franciscaner monnik-orde, die met de Jezuiten-orde de vlekkelooze ontvangenis staande hield, en de Dominicanen, die voor het gevoelen van den *H. Thomas van Aquinum* opkwamen. Sedert eeuwen is door elke dezer beide groote partijen herhaaldelijk bij den Pauselijken Stoel aangedrongen op eene uitspraak in haren geest. De Pausen lieten doorgaans de zaak in het midden, in de overtuiging dat zij door eene uitspraak, in welken zin dan ook, welligt niets winnen, maar zich zekerlijk de vijandschap der eene of andere partij op den hals zouden halen. Het behoort onder de treffendste blijken der herleving van den ouden geest der R. K. Kerk, dat dit geschilpunt, hetwelk sedert lang vergeten scheen, weder te berde komt. Op nieuw staan twee groote partijen in die Kerk tegenover elkander, en het is weder de oude strijd: de Paus moet beslissen of hij zich onvoorwaardelijk aan de zijde der orde van Jezus schaart, of wel aan de zijde dergenen welke er niet toe kunnen komen, van de werkzaamheid der orde het heil der Kerk te verwachten. Dat deze partijen nog bestonden, dat zij met de herrijzing der Pauselijke magt sedert den val van *Napoleon I* zich weder begonnen te roeren, was uit menig verschijnsel reeds gebleken aan ieder die de teekenen der tijden aandachtig gadeslaat. Het is alsof de Jezuiten het oude geschil weder opgerakeld en eene definitieve beslissing verlangd hebben, om een onbetwistbaar teeken der zege weg te dragen. Doch *Pius IX* zal het, naar wij hopen, bedenkelijk achten, in onze geesteszins onbewolkte dagen de voor eene schoone toekomst herstelde Kerk in twee onderling vijandige partijen te splitsen, door eene uitspraak in dezen of genen zin.”

— De Rijnhoogte te Keulen was heden 17 voet 5 duim Keulsch peil (16 voet 6 duim Rijnlandsch).

(Per Telegraaf.)

WEENEN den 5 december.

Het met de Westersche Mogendheden gesloten verdrag zal binnen drie maanden ter uitvoering gelegd worden, bijaldien Rusland vóór dien tijd de bekende vier waarborgpunten niet heeft aangenomen.

PARIS den 5 december.

De *Moniteur* behelst de benoeming van den heer *Troplong* tot president en van de heeren *Mesnard*, *Drouin de Lhuys*, maarschalk *Baraguay d'Hilliers* en generaal *Regnault de St. Jean d'Angely* tot vice-presidenten van den Senaat, en die van de heeren *Schneider* en *Rovell* tot vice-presidenten van het Wetgevend Ligchaam.

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 4 december.

Z. M. heeft, bij besluit van 21 november II., bepaald dat er, van af 1 januarij 1855, zullen zijn één scherpregter en twee adjuvant-scherpregters voor de criminele justitie in het geheele Koninkrijk, terwijl de overige tuitarissen op wachtgeld zijn gesteld.

— Bij Koninklijk besluit van 14 november II. zijn de bepalingen betreffende afwezigheid, in het Nederlandsch burgerlijk wetboek voorkomende, voor de Westindische bezittingen van het Rijk van toepassing verklaard, behoudens eenige wijzigingen, die door den bijzonderen toestand dezer koloniën gevorderd worden, alsmede behoudens eenige verbeteringen van taal of stijl, en van

tastbare misstellingen of onjuiste uitdrukkingen, waardoor het genoemde wetboek is ontsierd.

De wet de Engelsche mail heden bij het Departement Kolonien ontvangen berigten uit Suriname doen, met betrekking tot den gezondheidstoestand in die kolonie, het volgende kennen: In het district Nickerie, van waar de tijdingen tot den 27 oktober jl. liepen, was die toestand gunstig. Te Paramaribo waren onder de vreemdelingen en vooral onder de schepelingen der koopvaardijbodems nog altijd koortsheersende, en hadden deze zich ook voorgedaan onder het garnizoen, waarvan sedert 20 oktober tot en met 3 november een zestal militairen daaraan bezweken waren. Overigens was de gezondheidstoestand der bevolking voldoende.

Staten-Generaal.

Voorstel van drie leden tot afschaffing van den accijns op het gemaal der Rogge.

De artikelen van dit heden in de zitting der Tweede Kamer ingekomen ontwerp van wet luiden als volgt:

Art. 1. De accijns op het gemaal van de maïs of Turksche tarwe, de rogge en de Egyptische rogge, vastgesteld bij art. 1 der wet van 29 maart 1833 (*Staatsblad* n.º 3) en art. 26 der wet van 28 juni 1854 (*Staatsblad* n.º 101), wordt afgeschaft. Behoudens de uitzondering in art. 3 dezer wet vermeld, wordt ten aanzien van het gemaal dezer graansorten gehandeld als bij de wet van 26 november 1847 (*Staatsblad* n.º 70) met opzigt tot de onbelaste granen is voorgeschreven.

Art. 2. De vergunning van het plaatselijk bestuur, bij de artt. 15 en 41 der wet van 29 maart 1853 gevorderd tot het malen van onbelast graan voor bakkers of meelverkoopers, of tot het bakken en verkoopen van meel van onbelast graan, wordt met opzigt tot de maïs of Turksche tarwe, de rogge en de Egyptische rogge niet vereischt.

Art. 3. De bepalingen van art. 38 der wet van 29 maart 1833 blijven van kracht met opzigt tot het meel zoowel van belaste als van onbelaste granen, door branders, brouwers of azijnmakers ingeslagen.

Art. 4. Te rekenen van den dag, waarop deze wet in werking komt, wordt geene teruggave verleend van de belasting op het gemaal voor meel of brood van maïs of Turksche tarwe, rogge of Egyptische rogge, hetwelk na dien tijd het Rijk wordt uitgevoerd.

Art. 5. De bepalingen van art. 57 der wet van 29 maart 1833 blijven alleen toepasselijk op die plaatsen, waar het gerief der ingezetenen zulks volstrekt noodzakelijk maakt.

Art. 6. Met wijziging van de wet van 18 december 1852 (*Staatsblad* n.º 209), wordt de heffing van den accijns op het gemaal bij admodiatie in het daarbij opgenoemde gedeelte van het hertogdom Limburg afgeschaft, en de heffing van dien accijns ook aldaar ingevoerd op den voet der bepalingen van de wetten van den 29sten maart 1833 (*Staatsblad* n.º 3), en den 26 november 1847 (*Staatsblad* n.º 70), in verband met de bepalingen der tegenwoordige wet. Mitsdien wordt de aanslag wegens de admodiatie van den accijns op het gemaal in Limburg niet verder ingevorderd dan over de eerste maand van het jaar 1855.

Art. 7. In de gevallen en onder de voorwaarden, waarop bij de wet van 29 juni 1851 (*Staatsblad* n.º 85) aan de gemeenten het heffen van belasting op voorwerpen van verbruik wordt toegelaten, kan door deze op het gemaal der rogge eene plaatselijke belasting worden geheven tot een bedrag van 60 centen van de 100 ponden. Dit bedrag zal hooger kunnen worden opgevoerd in de gemeenten, waarop art. 255 der genoemde wet in toepassing wordt gebragt.

Art. 8. In de gemeenten, waarin op 1 januarij 1855 opcenten op den bij deze wet afgeschaften accijns worden geheven, kan het bedrag dier opcenten als belasting op het gemaal der rogge worden geheven tot op den 5den juli 1856.

Art. 9. Deze wet treedt in werking op den 1sten februarij 1855.

De memorie van toelichting, bij dit voorstel behorende, vangt aan met de herinnering aan de reeds in juni 1847 gedane voordragt der Regering, nopens de afschaffing van den accijns van het gemaal op de rogge, hetwelk toenmaals schipbreuk leed op den toestand van 's Lands finantien en op de bezwaren die de meerderheid der Kamer dachtte dat uit de verhooging der bestaande belastingen, door de Regering aangewezen als middel om in de ontbrekende baten te voorzien, ontstaan zouden. Gelijke bezwaren verhinderden in juli 1848 de aanneming van wetsontwerpen tot wijziging der belastingen op het gemaal en geslagt. Dit een en ander wordt herinnerd om er de aandacht op te bepalen hoe moeilijk het steeds blijven zal om tot eene afschaffing der belasting op het gemaal te geraken, wanneer de behoeften der schatkist het in de plaats stellen van andere lasten tot een gelijk bedrag zullen vorderen, en toch eischt, naar de overtuiging der voorstellers, het Staatsbelang afschaffing van belastingen die op de noodwendigste levensmiddelen drukken, en meer dan elke van die op het gemaal der rogge, door hen, ook uit hoofde der formaliteiten, en van het aan den belastingschuldige veroorzaakt tijdverlies, de meest drukkende belasting in een groot deel des Lands en de meest impopulaire aller belastingen genoemd. Zij betoogen vervolgens hoe de afschaffing daarvan door regtvaardigheid en billijkheid, niet minder dan door het Staatsbelang, wordt gevorderd.

Zij wagen thans de poging daartoe, omdat, indien het voorstel tot afschaffing van den accijns op de brandstoffen, nu bij de Kamer aanhangig, aangenomen wierd, de Staatsinkomsten eene zoo groote vermindering zouden ondergaan, dat, zonder het vervolgen der belasting op het gemaal door andere van gelijke opbrengst, wellicht door eene belasting op de rente of inkomen-tax, voor zeer langen tijd aan de afschaffing daarvan niet meer zou te denken vallen. Huns inziens zou hunne poging, zou die gelukke, veel gunstiger voor de mindere standen werken dan de aanneming van het voorstel tot afschaffing der accijnsen op de brandstoffen; terwijl bovendien de mindere standen *dadelijk* voordeel daarvan genieten zouden, terwijl de werking van het voorstel tot afschaffing der accijnsen op de brandstoffen zich voor die standen eerst na verloop van bijna een jaar zou doen gevoelen. Zij houden zich daarbij overtuigd dat het hier slechts een eersten stap geldt, en dat de Regering daarna krachtig de hand aan het werk zou slaan om het overblijvend gedeelte der belasting op het gemaal of door eene ad-

modiatie te vervangen, of wel dat gedeelte der zuivere opbrengst, hetwelk de schatkist dan niet mocht kunnen missen, op eene andere wijze voor haar te verzekeren, door eene belasting van zoodanig bedrag op een ander voorwerp van verbruik daarvoor in de plaats te stellen.

Nu volgen eenige opmerkingen, omtrent den invloed welken het aannemen van het voorstel op de Rijksinkomsten zou kunnen uitoefenen. Uit den staat, aanwezende de veraccijnsde hoeveelheden tarwe, spelt en rogge, van 1834 tot 1851, als bijlage overgelegd bij de memorie van beantwoording op het verslag betrekkelijk het ontwerp tot vaststelling der middelen voor 1853, blijkt dat die der rogge over het algemeen is toegenomen, en dat over 1849-1851 een gemiddeld bedrag van 116,091,006 pond rogge is veraccijnsd, hetgeen ad 60 cents per 100 pond, met 23 cents opcenten en 10 per cent zegel, ongeveer *f* 1,600,000 uitmaakt, waarvoor de voorstellers echter, om de raming eenigzins ruim te nemen, *f* 1,700,000 stellen. Als men nu de opcenten op het gemaal der tarwe behoudt en het tonnegeld niet afschaft, maar de opcenten op het gedistilleerd naar het voorstel der Regering verhoogt, dan zal de vermindering in inkomsten *f* 1,325,780 bedragen, terwijl zij, wanneer de voorstellen der Regering aangenomen worden, *f* 212,680, alzo *f* 413,100 minder, belemmen zullen. Neemt men echter in aanmerking dat in 1855 nog *f* 350,000 aan renten zal kunnen bespaard worden, dan wordt het verschil gereduceerd tot *f* 63,100, en zal dit verschil gemakkelijk gedekt kunnen worden door wat de middelen zeer waarschijnlijk meer bedragen zullen dan daarvoor geraamd is.

Het overige der memorie strekt tot opheldering der verschillende artikelen van het wetsontwerp.

Ontwerp van wet tot regeling van het fonds der bakengelden.

De artikelen van dit aan de Tweede Kamer aangeboden ontwerp luiden als volgt:

Art. 1. Voor het fonds der bakengelden wordt vastgesteld de volgende begrooting:

Eenig artikel. Afkoop van jaarlijksche renten en uitkeeringen wegens overneming door den Staat van het beheer der verlichting, betoning en afbakening van verschillende openbare vaarwateren met het genot der daaraan verbodene opbrengst *f* 409,889. 50.

Art. 2. Tot dekking der uitgaven, bedoeld bij de in het vorig artikel vastgestelde begrooting, wordt aangewezen het saldo van het fonds der bakengelden op 1 januarij 1842 in 's Rijks schatkist voorhanden gebleven. Het overschot van dit saldo wordt onder de Rijksontvangsten van de dienst 1854 verantwoord.

Art. 3. De renten en uitkeeringen, bedoeld bij de in art. 1 vastgestelde begrooting, worden niet verder voldaan dan tot en met den twintigsten dag na de dagteekening der betalingstukken, welke tot kwijting harer afkoopsommen zijn uit te reiken.

Art. 4. Deze wet is verbindend met den dag harer afkondiging.

's GRAVENHAGE den 5 december.

Bij beschikking van den 30 november jl., is aan den beurtschipper *Gerrit Jansen*, te Nijmegen, tot wederopzeggings, vergunning verleend voor eene sleep- en vracht-stoombootdienst van Rotterdam op Lobith en tusschenplaatsen, heen en terug; en zijn gelijktijdig afzonderlijke reglementen voor de tweeledige inrigting der dienst, met daartoe betrekkelijke tarieven, goedgekeurd. Bij het in werking treden dezer vergunning vervalt de beschikking van 11 april 1854, vermeld in de *Staats-Courant* van 13 dier maand.

De vier personen, die zich nog in het gasthuis bevinden, ten gevolge van het onheil, dat dezer dagen alhier heeft plaats gehad, verkeeren allen in hoogst zorgelijken toestand, inzonderheid het dochtertje *Marie*, oud 8 jaren, en de dienstmaagd, voor wier leven men zeer beducht is. Allen lijden verschrikkelijk, en indien de vrouw mogt herstellen, vreest men dat zij blind zal blijven.

Staten-Generaal.

TWEDE KAMER. — Zitting van dinsdag 5 december.

In deze zitting zijn ingekomen twee wetsontwerpen tot bekrachtiging van provinciale belastingen in Overijssel.

Aan de orde van den dag is de voortzetting der beraadslagingen over hoofdstuk V der Staatsbegrooting voor 1855.

Naar aanleiding van art. 82, wenscht de heer *Godefroi*, zoo het mogelijk is, mededeeling te ontvangen, of en welke stappen de Regering gedaan heeft, na de verklaring van Pruisen dat de aansluiting aan de Duitsche spoorwegen eerst in 1856 zal kunnen plaats hebben; in elk geval wil hij dat de Regering niet stil zitten en op de handhaving van het tractaat aandringen zal. — De heer *Schimelpenninck van der Oye* meent dat onze Regering in deze van haren kant al het mogelijke gedaan heeft, zoodat niets dan eene oorlogsverklaring zou overblijven, en dit zou de vorige spreker toch wel niet verlangen. — De Minister van Binnenlandsche Zaken zegt, hoe de Regering voornemens is op den door haar ingeslagen weg voort te gaan en trachten zal de aansluiting zoo spoedig mogelijk te bevorderen; reeds heeft zij zich wederom deswege tot het Pruisische Gouvernement gewend. — De heer *Godefroi* geeft zijne vreugde te kennen over de nader door de Regering gedane stappen, en antwoordt dat hij alleen de handhaving der overeenkomsten verlangt.

De discussie over de 7de afdeling (*Onderwijs*) worden geopend.

De heer *van Lennep* zegt, hier een teeder punt te moeten bespreken, omdat bij dit hoofdstuk gelden worden aangevraagd tot vorming en opleiding van de leeraren der Nederlandsche Hervormde Kerk. Volgens hem is door het besluit van 2 augustus 1815 de aanvaarding van het leeraarsambt bij die Kerk van den Staat en niet van de Kerk afhankelijk gemaakt. Volgens art. 116 van dat besluit behoudt de Staat zich zelfs het regt voor om leeraren te vormen en aan te stellen en de Kerk mist dus de bevoegdheid andere leeraren te hebben dan de Staat verkiesd. Na hierover in het breedte te hebben uitgemaakt, zegt hij de uitroeping van het kwaad in zijn geheel te willen, en daar volgens de Grondwet ook het hooger onderwijs geregeld moet worden, hoopt hij, tot voorkoming van scheuring, tot gerustheid van bezwaarde gemoederen en voor de rust van den Staat, dat die regeling niet lang achter zal blijven.

De heer *Blauput ten Cate* voert insgelijks hier het woord, en komt tot de slotsom dat, zoo'er aan de regeling van het theologisch onderwijs ontbrekt dit aanleiding moet geven tot verbetering, maar om den Staat tot opheffing der theologische faculte te nopen.

De heer *Hoffman* heeft gezien hoe de Provinciale Synode van Zuidholland onlangs beslist hebben dat de kleinkind of bewaarscholen in de wet van 1806 begrepen zijn in het voor die scholen vastgesteld reglement zoo zijn gegaan om aan die scholen de eigenaardige en vrijheden voor het bijzonder onderwijs te ontnemen. Daar hij zoodanig reglement in strijd acht met de wettelijke men daardoor de vestiging van dergelijke scholen belemmeren en tegenhouden, hoopt hij dat het niet de goedkeuring des Konings zal onderworpen worden.

De heer *van Goltstein* acht de klacht over de benoeming van hoogleeraren in de theologische faculteit ongegrond. In ieder geval moet de wet geëerbiedigd worden moge zij met onze wenschen en gevoelens niet strookt maar de wet is niet zoo verkeerd, en de wijze van benoeming niet zoo afkeurenswaardig. Bovendien belast de provinciale kerkbesturen, door de Kerk zelf benoemd met het onderzoek of de vorming der aanstaande leeraars goed is geslaagd; eerst daarna worden zij zoodanig toegelaten, dus bestaan er genoegzame waarborgen. Gedurende veertig jaren werd die inrigting komen goedgekeurd; eerst sedert weinige jaren zijn de streng regtzinnige rigting in de Hervormde Kerk plotseling klagen daarover vernomen. Zoo die al verhoord en de wensch ingewilligd wierd, twijfelt hij of er voor de partij zoo veel gewonnen zou zijn dan toch zou de benoeming van de Hervormde Kerk zelf aan de hevige aanvallen dezer partij bloot staan zou toch aan het verlangen dier partij niet worden voldaan.

De heer *Thorbecke* meent, tot gedeeltelijke weglating van het door den heer *van Lennep* aangevoerd dat, als het besluit van 1815 door dat van 1830 is afgeschaft, genoemde spreker toch op de reglementen der Hervormde Kerk zelf stuiten zou. Niet het Gouvenement maar het Kerkgenootschap zou de banden moeten opheffen. Is nu volgens het oordeel der Kerk de staande vorming der leeraren aan de hoogeschoolen met haar doel en roeping strijdig, dan ook heeft het Kerkgenootschap regt om, als voorwaarde tot toelating als leeraar, de opleiding aan de hoogeschoolen verplicht te maken.

De Minister van Binnenlandsche Zaken vereenigt zich met dit gevoelen. Op een gezegde van den heer *ten Cate* antwoordt Zijne Excellentie, dat uit aan te bieden wet op het hooger onderwijs het bevestigende der Regering daaromtrent zal blijken. In antwoord op den heer *Hoffman* zegt hij het reglement op de hoogeschoolen in Zuidholland nog niet te hebben kunnen onderzoeken, maar, als hij bemerkt dat de vrijheden regten nopens het bijzonder onderwijs daarbij misbruikt zijn, dit tot vernietiging daarvan aanleiding zou kunnen geven.

Nadat de heer *van Lennep* zijne bezwaren had voorgelaten en nog verscheiden sprekers het woord hadden gevoerd, zijn de algemeene beraadslagingen over de deeling gesloten, en is de vergadering gescheiden morgen ochtend ten 11 ure.

ROTTERDAM den 5 december.

Heden morgen omstreeks half tien ure is, door springen van een helm, in de ruwstokerij van de heer *P. & J. Visser*, aan de Kortehaven te Schiedam, ontstaan, die, vooral ook door den fellen wind aanblazen, zoo hevig woedde dat, niettegenstaande de meesten spoed een aantal brandspuiten in werking was gebragt, de branderij in korten tijd geheel is gebrand.

Den 29sten 11. is te Lekkerkerk, op de werf van scheepsbouwmeester *J. de Jong*, de kiel gelegd voor barkschip *Zuid-Beveland*, groot circa 300 gemeten bestemd voor de groote vaart, en zullende gevoerd worden door kapitein *D. Forbes Browning*, voor rederij eener reederij onder directie van den heer *A. S. S.* aldaar.

— *Ds. H. W. A. Verhooff* te Zuid-Beijerland voor het beroep naar Scherpenisse, *ds. D. Gildemeester* te Elburg voor het tweede beroep naar Barneveld, *J. W. Felix* te Heeg voor het beroep naar Harderwijk bedankt.

— Het *Kerkelijk Weekblad* deelt mede, dat de meene synodale Commissie der Nederd. Hervormde Kerk zich den 25 november naar een der vertrekken van Kloosterkerk te 's Gravenhage begeven heeft, om bezigtiging te nemen de autographa der Statenverdragen des Bijbels, en de handelingen der Synode te Dordrecht gehouden in de jaren 1618 en 1619. Zij mogt ontdekt dat aldaar in ééne kist de eerste drukproeven der Statenverdragen met de geschrevene corrigenda, in folio, hoornen banden, nog volledig voorhanden waren, eene andere de afschriften der handelingen van de genoemde Synode, insgelijks in folio en met gelijke banden, onderzoek bleek alles goed geconserveerd en deugdelijk beveiligt voor schade, en daarenboven goed leesbaar te zijn.

— Gedurende de maand november zijn langs den spoorweg vervoerd 28,071 reizigers, terwijl de opbrengst van reizigers en goederen in die maand heeft bedragen *f* 50,860, 13½. Langs den Hollandschen ijzeren spoorweg zijn gedurende die maand vervoerd 68,352 reizigers, terwijl de opbrengst van reizigers en goederen heeft bedragen *f* 79,888, 69½.

— In de fabriek van de wed. *W. A. Dumoulin* Besoijen is ter bevordering van de belangen der Nederlandsche nijverheid voor de in den jaare 1855 te houden tentoonstelling een wonderschoon gefabriceerde hebbende de buitengewone lengte van 60, hoogte van 12, breedte van 20 Nederlandsche duimen, uit één stuk leder, rondom toe, zonder naad, goed geproportioneerd, zeer netjes zamengesteld en gefatsoeneerd volgens de moderne dragt. Dit stuk heeft den lof van alle oogen diegenen, die het gezien hebben, mogen wegdragen.

— Te Middelburg is gisteren van de werf der Compagnie met goed gevolg te water gelaten de *Noordster*, gebouwd door den scheepsbouwmeester *Knol*, voor rekening eener reederij, onder boekhouderschap van de heeren *van den Broecke*, *Luteyn & Schoon* en gevoerd zullende worden door kapitein *I. Luteyn*. — Op de gisteren te Arnhem gehouden vette bes...

Advertentien.

De Ondergeteekende betuigt langs dezen weg zijnen innigen dank, ook namens zijne Echtgenooten, voor de vele en treffende blijken van belangstelling, gegeven niet alleen bij hunne 25jarige Echtvereeniging, maar ook en vooral bij zijne 25jarige Evangeliebediening, zoowel buiten als in deze Gemeente.
 Poortugaal
 4 December 1854. **H. R. ROOKMAAKER.**

Voor de vele bewijzen van belangstelling, bij onze vijf en twintigjarige Echtvereeniging betoond, betuigen wij onzen hartelijken dank.
 Rotterdam
 4 December 1854. **J. H. ROOSTER, W. C. ROOSTER, VERBAAN.**

Rotterdamsche Schouwburg.
KONINKLIJKE HOLLANDSCHE TOONKELISTEN,
 ONDER DIRECTIE VAN
BREEDÉ & VALOIS.

Zaterdag 9 December 1854. N.º 9 in het Abonnement, **GEOLIGISCHE VOORSTELLING** door de Heeren **Stegmund en Rohde.** DE OPPELVLAKE DER AARDE in hare onderscheidene Vormings-Perioden, van af de verdikking harer stof, tot aan het verschijnen van het Menschelijk Geslacht. Vopraf: **ZOUT-DIRECTEUR ZONDER PROTECTIE!** Blijspel met Zang, in drie bedrijven, naar het Hoogduitsch van G. Puttitz en W. Alexis, door J. Ph. Sterk, met Coupleetten van Saphir, Häfner, Volgemann en anderen.

NB. De woorden »Diploma's en alle Vrije Toegangsnittgesloten» waren, bij de vorige plaatsing, door eene onjuiste opgave bijgevoegd, zijnde ook bij deze Voorstelling alle Vrijbiljetten gangbaar.

TWEDE LEESVERGADERING bij het Departement Rotterdam der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, op HEDEN den 6 December 1854, des avonds ten 7 ure, in het Locaal in den Oppert. Redenaar de Wel Ed. Zeer Gel. Heer Dr. J. W. SLUITER. — Bijdrage door den Weleerw. Heer G. H. M. DELPRAT.

In naam van het Bestuur,
G. VAN REYN,
 Lid en Secretaris.

Men vraagt **TE HUUR** of **TE KOOP**, tegen de maand Julij aanstaande of eerder, een **logecabel**

HUIS,

met of zonder **TUIN.** Huurprijs f 600 of f 800 's Jaars. Adres, onder letter B, aan den Kantoor-Boekwinkel en Steendrukkerij van **H. J. VAN BOOGERIJEN** alhier.

*** De DISTRICTS-SCHOOLOPZIJNER ALHIER** brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat, ten gevolge van gunstig toegestane Rijks- en Gemeente-Subsidien, de tot dus ver bestaan hebbende **Vereniging tot Vorming van Aankomende Onderwijzers**, opgericht door de Algemeene Onderwijzers-Vereeniging van dit District, eene **aanmerkelijke UITBREIDING** zal erlangen, en dat, te beginnen met 1 Januarij aanstaande, des Maandags en Dingsdags, des avonds van 8 tot 10 ure, en des Zaturdags, des namiddags van 2 tot 5 ure, in het Locaal aan de Nieuwe Markt, onder de leiding van de Heeren **P. H. Gurlits, Dr. A. de Sager, H. Altmann en M. Gouka**, voor Onderwijzers boven de 18 jaren gelegenheid zal bestaan tot Oefening in Wis-, Reken- en Natuurkunde, Vormleer, Aardrijkskunde, Algemeene en Vaderlandsche Geschiedenis, Nederlandsche Taal- en Letterkunde, en Theorie van Onderwijs en Opvoeding; alles in verband met de reeds bestaande Oefeningen in Zang en Gymnastie, en de afzonderlijke Lessen, waarin gehandeld wordt over de Bijbelsche Geschiedenis, en over de Middelen van Opleiding tot Christelijke Deugdbetragting, bedoeld bij Art. 11 van de Verordeningen op het Afnemen en Afleggen der Examens (Reglement B, bij de Wet van 3 April 1806).

De Districts-Schoolopziener acht zich verplicht alle Hulp- en Aankomende Onderwijzers, die deze Oefeningen kunnen bijwonen, ernstig aan te sporen, om van deze gunstige gelegenheid tot Vorming en Opleiding voor hunne volgende bestemming naauwgezet gebruik te maken. Ter bekoming van nadere inlichtingen hebben zij zich te versoegen bij één der bovengenoemde Onderwijzers.
 Rotterdam 15 November 1854.
 De Schoolopziener voornoemd,
G. H. M. DELPRAT.

*** Het BESTUUR der ZANGSCHOOL van AANKOMENDE ONDERWIJZERS te Rotterdam** noodigt hierbij uit de Leden van de Algemeene Onderwijzers-Vereeniging in het 8ste Schooldistrict van Zuidholland, ter bijwoning van het **EXAMEN** dier School, hetwelk gehouden zal worden op Zaterdag den 8 December 1854, des avonds ten 7 ure, in de Zaal van het Departement Rotterdam der Maatschappij: Tot Nut van 't Algemeen. Namens het Bestuur voornoemd,
M. GOUKA, Secretaris.

*** De Twee HUIZEN, PAKHUIZEN en ERVEN,** staande en gelegen in de Boompjes, nabij de Grootte Draaisteeg, binnen de stad Rotterdam, wijk 1, n.º 103, op Donderdag den 30 November 1854, door den Notaris **VAN RIJCKEVORSEL**, in het Locaal voor Openbare Verkoopingen, aan de Gelderschekade te Rotterdam, geveild, en alstoen opgeboden:

N.º 1, zijnde het **PAND**, vroeger bekend wijk A, n.º 122, tot f 20,200, en
 N.º 2, zijnde het **PAND**, vroeger bekend wijk A, n.º 123, tot f 20,000,
 zullen op HEDEN den 6 December 1854, des namiddags ten 4 ure, ter zelfder plaats, eerst afzonderlijk en daarna gecombineerd door voornoemde Notaris worden afgeveild.

Schrijver dezes vernam menigmaal de bedenking, ook naar leiding van bovenvermeld berigt, hoe het overeen te brengen dat de arbeid door betaald wordt, terwijl van elders toch blijde eerste levensbehoefden aldaar, met ons Land vergeleken, goed zijn. Menigeen meent, dat enkel de dagloonen, de kooppen en het onderhoud der landbouw werktuigen, benevens die der past herkend naar den maatstaf van het Amerikaansch loon, in goede verhouding staan tot goedkoopte der producten die daardoor gebragt worden.

Bedenkingen van dezen aard werden Z. Ew. medegedeeld oplossing waarvan en van eenige andere opmerkingen Z. Ew. laatstelijk antwoordde:

Om reder arbeidsloon zoo hoog is, daarom schat men hier rijk te zijn, indien hij een tairlijk kroost heeft. Men is er in A op uit in alle dingen werk en werklieden te vermijden en geeft zwaar geld voor de oogeblikken van herfsttij, som 50 dollars per dag, doch overigens vermijdt men den arbeider, echter altijd nog te kort zijn, omdat allen hunne rekening niet dienstbaar te blijven. De arbeid gaat ruwer dan in Nederd de zaken die men wiedt staan op rijen, en men wiedt die vrie met een paard, hetwelk een aantal tonden of schoffels er door ook ploegt men onkruid om; de groei is sneller en daardoor men minder te wieden; zeer veel werkt men met machinerie, de meervermogende, waarmede men zoo snel dorsch als twer er kunnen inwerpen. Rijke en grootte landbouwers rijden met machine door de ongemeinde velden en door dit te doen krijde tarwe gedorscht en zuiver in den zak; men gebruikt in alle machinerie. Sedert de laatste jaren is de landbouw zeer is, alles is duur [deze daure zal altijd nog wel veel minder zier hier te Lande, van waar anders de voortdurende uitvoer van kaansch meel naar Engeland en elders]; de spoorweg-commu maakt eene goede markt. Men kan wel geïsoleerde plekken, waar men moeilijk de producten ter markt kan brengen, de ieder hebbe toe te zien waar hij zich ter neer zet; het al oordeel is dat de landbouwersstand goed is, men moet echter kaansch leeren boeren. De kleine boeren, die niet in het gro boerderij kunnen doorzetten en zich geen machinerie kunnen schaffen, moeten langzaam beginnen met eigen handen, de doen ze groeijen; ieder jaar gaan ze vooruit, dat is de ge vaste regel; het tegengestelde is eene exceptie op den rege Amerikaan weet in nadruk zelf den ploeg vast te houden, af hier eene eer. — De Home-stead bill, of het geven van 160 land, heeft in de laatste Zitting van het Congres zijn volle beke verkregen, doch de voorstanders der bill zullen zijn rusten; gouvernementstaad is echter verminderd in prijs, t. w. het tal reeds jaren lag opgemeten en koopbaar was, zoodat het nu is op een dollar per akker of ook 75 of 50 cts, naar me langer of korter opgemeten was. — De Europeanen zien niet in welke voordeelen er in liggen eene onbewoonde landtj hersehappen in eene bewoond en behoud land; om dit van zijn Amerikanen er zoo staag op uit om nieuwe streken te ope welke, zoo het gelukt dat eene stad of dorp er groeit, binno jaren van eene geringe eene grootte waarde verkrijgen. Als heb broken is en men heeft zich overtuigd dat het gelukt, is men mede te geraken in het opgebroken vaarwater. — Arme men beginnen iedere affaire op zoodanige plaats, met de vaste ovende dat ze, zoo als ze het noemen, met de plaats zullen oppe en daadzaken bevestigen hunne verwachtingen. — Een ander te nemen beteekent hier weinig; iedere Amerikaan wendte zije tot hetgeen hem het meest oogeblikkelijke winst oplevert; oogeblik ziet men ze veranderen naar mate van omstandij Zij zijn ook vooral in het westen gereed om ongeleerden te bruiken, men vraagt slechts of men leeren wil. — Ofsew Nederlanders en Duitschers hier eerst de Engelsche taal leerde nood, zoo is het toch zeer wenschelijk dezelve vooraf te beke Aan landverhuizers moet ik raden het westen boven het ooz zoeken; om in het midden van den zomer tegen het najaar te huizen, zoo dat men hier het voor aanvang afmaken kan om niet cadelijk hier de zomernitte te moeten verduren en te aan het klimaat te gewennen.

Tot dus verre de eerw. heer van Raalte. De inzonder achte het gewigtig genoeg het ooder de aandacht van het pa te brengen. Ook de steeds toenemende emigratie der Dute derwaards bewijst dat aldaar nog ruimte tot vestiging met goe zigten aanwezig is, naardien reeds sints lang afneming in plit toeneming zoude zijn bespeurd, zoo de ondervinding leerde dat zich bedroeg. — Zoude er ook een krachtiger wapen ter best van het toenemend pauperisme zijn, dan den volkstream een tot vrije ontwikkeling te verschaffen, ook opdat hij niet de groote oopenhooping gevaarlijk worde voor de rust van des VVeiligt zegt men: Nederland is nog zoo arm niet aan op welvaart als Duitschland. Het zij zo; maar moet dan de klasse tot de klasse der gealimenteerden zijn gebragt, alom ernst aan eene landverhuizing kan gedacht worden? Er wordd ijke, hoven de offers der vrije liefdadigheid ten behaave de kelijke armverzorging, ontzaghelijke sommen — in sommige meenten althans — op het gemeente-budget gebragt, ter aan van wat aan eerstgenoemde verandering ombreekt, en nog ale dit een tijdelijk redmiddel, dat in het volgende jaar op nite wending vereischt. Hoe prijelijk op zichzelfe tegemoetkomf behoefte van den armen natuurgenoot is, eene deugd waart Vaderland prat is, degniettemin vereischt deze toestand van van den arme de opoffering eener zelfstandigheid en gepast eene welke beeft ieder regtschapen mensch zeer dierbaar is. Mogenden zoude het niet beter doel treffen, zoo gij verveet vormdet om fondsen bijeen te brengen, bestemd om arbe doch behoefte huisgezinnen een uitweg naar Amerika te verve Velen voorzeker zouden die gelegenheid, onder behoerlijk s hun aangeboden, daarvoor aangruipen; zich wellicht wel w hiden de transportkosten, later daartoe in staat zijnde, te real

Voorts, zijn er niet velen wien het niet aan de noodige re ontbreekt? met name van den landbouwersstand, die den h leeflij bereikt hebben en nog geenerlei uitsigt bezitten tot een, k komstig hunne opleiding, zelfstandig beheer eener bouwhoer raken, waardoor eene concurrentie ontstaat die de huipr lidren zoo hoog opvoert — aangemoedigd door de tijdelijk dat bij eenigen belangrijken teruggang der marktprijzen h op het spel staat, terwijl, in weerwil der sterke mededing uitgestrektheid grond niet vermeerderd wordt en alzo veel onpevredigd moet blijven. Waarom zich van dien stand o eentje, ambachtsheden en arbeiders in zijnen kring ope in de voor zes lagen prijs verkrijgbare Amerikaansche Gouvé groonden zich gekoloniseerd? Doch landverhuizing is ee zaak, gewis niet, ook de eerw. van Raalte erkent en affecties hard, en wel vooral door opkunde in die wegen, ge heeft dit ondervonden, doch zegt in weerwil van het h moeilijke heden veel vaster en beslister te kunnen beginne woeger deed, omdat hij ook thans bij ervaring weet, dat alle u aitrje op groei en ontwikkeling hebben en terge meent, d eerste paar jaren de weg hard en ongeriefelijk, hij nog twa veling verdient, nit aanmerking van de meerdere gelijg zich daar voortdoet, zich en zijne kinderen van een zinkend te vrijwaren. Het is eene zaak wel der overweging waard, als men bedenkt, het de bestemming van het mensche te zijn de aarde te vervullen, welke bestemming de vaa straffeboos verwaarloosen. Gebrek aan plaatsruimte gedooft geens meerdere uitvoo genoeg zoo hierdoor, wat sommigen duister scheen, is ope en tevens de volksgeest bij vernieuwing bij een onderwe dat in zoo naauw verband staat met een gunstige wending maatschappelijken toestand.

MAGAZIN

VAN

KANTOORBEHOEFTEEN.

LEUVERHAVEN, J. W. VAN LEENHOFF. HOOFDSTEEG.

OP HEDEN ONTVANGEN EENE UITMUNTENDE VERZAMELING
PORTEFEUILLES, NOTE-BOOKS, LIVRES DE POESIE, SCHRIJFMAPPEN,
PAPIERS ET ENVELOPPES DE LUXE EN MEER ANDERE NOUVEAUTÉS.
 DEBITEERT MET SUCCES DE REEDS ZOO GEENOMMEERDE

Blackwood & Co.'s

SCHRIJF- en COPIEER-INKT,

in Zwart en Blauw-Zwart.

ROODE EN BLAAUWE INKT, in Reservoir-Holderen.

KRISTALLEN INKTKOKERS, MET Dubbele en Enkele Sluitingen.

ENGLISCHE COPYBOEKEN, Gefolceerd, MET OF ZONDER ALPHABETEN, EN OLIEBLADEN, STALEN PENNEN, TOT HET SCHRIJVEN VAN Autographische Berigten, ENZ., ENZ.

GELITHOGRAPHIEERDE NAAMKAARTJES,

op gekleurde of witte Glazé Karton, VOLGENS DE LAATSTE PARIJSER MODELLEN, worden in den kortst mogelijken tijd vervaardigd.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY

zijn een voortreffelijk middel voor Hoofdpijn, Gal, bedorven Maag en Leverziekte, alsmede om, bij verval van krachten, weder sterkte en levendigheid te geven.

De buitengewone genezingen, welke dagelijks door deze uitmuntende Pillen worden bewerkstelligd, nadat alle andere middelen te vergeefs zijn beproefd, hebben dezelve in hooge mate beroemd gemaakt en haar doen rangschikken onder de beste bekende geneesmiddelen. In alle standen der maatschappij worden zij gebruikt, een ieder raemt hare bewonderenswaardige eigenschappen en beveelt haar aan zijne medemenschen welke lijden aan Waterzucht, slechte Spijsvertering of eenige andere ongesteldheid waaraan het menschelijk ligchaam onderhevig is. Zijn op franco aanvraag a contant te bekomen bij den Heer **N. C. M. VAN SOMEREN BRAND**, Depóthouder te Dordrecht; aan het Hoofd-Depót bij den Heer **J. STRAATMAN**, te 's Hertogenbosch; alsmede in *Holloway's Etablissement te Londen, 244, Strand, en te New-York, 80, Maiden-Lane.*
 DOOR HET VERMEERDERD DEBIET ZIJN DE OP NIEUW VERMINDERDE PRIJZEN NU DE VOLGENDE:
DOOSJES PILLEN van f 0. 80, f 1. 85, f 3. 00, f 6. 75, f 13. 50, f 20. 50.
POTJES ZALF.... „ - 0. 80, - 1. 85, - 3. 00, - 7. 05, - 13. 85, - 20. 95.

*** Door S. E. VAN NOOTEN, te Schoonhoven,** is op heden uitgegeven en verzonden de
Almanak
 VOOR HOLLANDSCHE
BLIJGEESTIGEN.
 VOOR 1855.
 Met Platen. Prijs 60 Centen.

Ingezonden Stukken.
Landverhuizing.
 Onlangs werd door dese Courant een schrijven openbaar gemaakt van den heer van Raalte, predikant te Holland, Staat Michigan, in Noord-Amerika, waarin onderanderen het loon eens arbeiders één en dat eens ambachtsmans van 1½ tot 3 dollars daags genoemd werd.

Te Rotterdam, bij
'ARRENBORG & VAN REYN.